

Ένας από τους καλύτερους
μανουβραδόρους πλοίαρχους
που έχει αναδείξει η
ελληνική ακτοπλοία είναι
ο κ. Αργύρης Σαρρής. Στην
ακτοπλοία έπεσε
ουρανοκατέβητος τρία
χρόνια πριν από το τέλος της
δεκαετίας του 1960 και με
την αξία του κατάφερε να
είναι αυτό που ξέρει ο
κόσμος σήμερα. Γνωστός για
τις περίφημες μανούβρες
του, γνωστός και για κάποιες
θρυλικές κόντρες που δεν
υπάρχει περίπτωση
να ξεχάσουν οι Συριανοί, οι
Τηνιακοί και οι Μυκονιάτες.
Μία συνάντηση του "Ε" με
τον Αργύρη Σαρρή, η πρώτη...

Αεν γνώριζε ότι είχε παλιές φωτογραφίες, μέχρι που τις βρήκε η γυναίκα του. «Δεν είμαι της κορνίζας, ποτέ δεν ήμουνα.» Ταξίδια με τον καπετάν Αργύρη, τότε που το κύμα έμπαινε ζωντανό στο μάλο και οι επιβάτες έβγαιναν στη Μύκονο με βάρκες και με τα παπούτσια στο χέρι.

Τα πράγματα έχουν αλλάξει πολύ από τότε, λέει ο κ. Σαρρής, και λέει την αλήθεια.

Σήμερα μπορείτε να τον δείτε στη βαρδιόλα του ΕΣΠΡΕΣ ΕΡΜΗΣ και να θαυμάσετε τον αέρα του.

Δεν είναι στα σχέδιά του να αφήσει το Αιγαίο και αν εξακολουθεί να καπετανεύει, «είναι γιατί με ανασω-σονται». Όταν πιέσεις για σαφή απάντηση, δεν διαμαρτύρεται από την απρέπια ούτε δυσανασχετεί. Κοιτάζει αλλού και αρχίζει να λέει μια φράση που έχει στο μυαλό του, αλλά δεν την ολοκληρώνει. «Αν βγω στη σύνταξη, νομίζω ότι τα χάνω όλα, δεν υπάρχει πια...»

Πριν από τον απόπλου του δρομολογίου κάνει διακριτικά, σχεδόν μυστικά και ιδιαίτερα βιαστικά, λες και θέλει να το κρύψει, το σταυρό του. Ασπάζεται την εικόνα του Αγίου Νικολάου.

Από το σαλόνι της Σέφου - Τήνου - Μυζούνου στα σαλόνια της άγνοιας των Κυκλάδων. Πώς το αποφασίσατε;

«Από τον καιρό που μπήκα στη θάλασσα και είπα "είμαι ναυτικός" δεν κάνω εξαίρεση. Ούτε σε καράβι, ούτε σε γραμμή.»

Όταν ξεκινάτε μία "άγνωστη" γραμμή πώς προετοιμάζοστε;

«Χάρτες και ερωτήσεις σε όποιον την έχει κάνει.»

Ερωτήσεις;

«Δεν ντρέπομαι να ρωτήσω. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα για έναν πλοίαρχο είναι να ξέρει τους καιρούς μέσα στο λιμάνι, για να υπολογίσει πού θα φουντάρει, αν φουντάρει, πού θα γυρίσει, ποιες κινήσεις θα κάνει για να μην τον ξεπείσει ο καιρός. Παρακολουθώ, όμως, και τα ρεμέτζα άλλων πλοίων. Εκτός των άλλων, για να ξέρω και τις ελκτικές τους ικανότητες - μπορεί κάποια μέρα να χρειαστεί να καπετανέψω ένα από αυτά.»

Σπουδαίο πράγμα η καλή μανούβρα.

«Το σπουδαιότερο! Στην ακτοπλοία παίζει το μεγαλύτερο ρόλο. Αν το πηγαίνεις και το φέρνεις καλά, είσαι "θεός" για τον εφοπλιστή. Αν όχι, δεν επιβιώνεις, ακόμα κι αν είσαι στα διοικητικά ο καλύτερος των καλύτερων.»

Από τις δεκαετίες του '60 και του '70 τι άλλαξε στην ακτοπλοία;

«Πάρα πολλά. Τα καράβια μεγάλωσαν, έχουν αποκτήσει πολυτέλεια, αλλά έχουν γίνει πολλά και τα δρομολόγια είναι περισσότερα. Όμως δεν υπάρχουν ναυτικοί. Σήμερα, δεν έχουν ναυτική συνείδηση πολλοί. Λείπει και ο σεβασμός στους ανωτέρους.»

Πόσα πρόστιμα έχετε επιβάλει;

«Σχεδόν κανένα. Στα 34 χρόνια υπηρεσίας μου μια δυο φορές έβαλα, επειδή επιβαλλόταν. Δεν ήταν εντάξει στις υποχρεώσεις τους, δεν άκουγαν τις εντολές μου, ήταν πολύ αντιστασιακοί. Πάντα προσπαθώ, με τον τρόπο μου, να έχω το πλήρωμα από κοντά. Το καράβι πηγαίνει καλά με πειθαρχημένο και αγαπημένο πλήρωμα.»

Πώς ήταν τα πληρώματα, τότε;

«Σωστοί ναυτικοί, ευσεβητικοί... υπήρχε σεβα-

σμός. Άλλοι, ενδιαφερόντουσαν πολύ για το βόρειο τους, δούλευαν σαν να ήταν δικό τους. Όπως στο πρώτο ΝΑΙΑΣ. Τότε, μέσα στο καράβι, δεν αισθανόσουν μόνος. Στα 16 χρόνια η Κατσουλάκινα δεν άλλαξε κανέναν, ούτε από το πρώτο ΝΑΙΑΣ ούτε από το δεύτερο.»

Περίοδος ειρήνης...

«Ειρήνη μέσα στο πλοίο, όχι και έξω. Μου έκαναν πόλεμο. Ήμουνα καινούργιος και οι παλιοί το παίζανε βεντέτες. Ο τσαμπουκάς έσπασε από τότε που μπήκα εγώ και οι άλλοι. Μέχρι τότε, επικρατούσε η γνώμη ότι οι παλιοί πήγαιναν τα καράβια και εμείς δεν μπορούσαμε.»

Κάποια στιγμιότυπα του "πολέμου";

«Πήγαινα στο λιμάνι να πέσω δίπλα, χωρίς προοπλά, με τίποτα, με όλους τους καιρούς και σε μισό, τότε, μόλο, προσπαθώντας να μην ταλαιπωρήσω τους επιβάτες, γιατί έβγαιναν με βάρκες. Οι καλοθελητές πήγαιναν στην Κατσουλάκινα και της έλεγαν ότι κράταγα το καράβι μακριά. Μετά της έλεγαν ότι το έγδερνα στο μάλο. Τα πάντα τα έλεγαν υπερβολικά. Οι νησιώτες, όμως, ήταν μαζί μου. Πάντα είναι με το μέρος του καλού μανουβραδόρου.»

Γιατί όλα αυτά;

«Προσπαθούσαν να βάλουν δικό τους καπετάνιο γύρω από την Κατσουλάκινα. Μέχρι που μια μέρα χτύπησε το χέρι της στο γραφείο της και είπε "ο καπετάνιος μου δεν θα φύγει, εγώ τον πήρα και εγώ θα τον διώξω" ...»

Τι άνθρωπος ήταν η κυρία Κατσουλάκινα;

«Ήταν κυρία. Πίστευε πολύ σ' εμένα, έλεγε ότι ήμουνα και το γούρι της επειδή από τότε που πήγα στο καράβι έβγαλε πολλά λεφτά. Όταν κάναμε επισκευή, μας επισκεπτόταν πάντα, τρώγαμε όλοι μαζί και πάντα έλεγε ότι είμαστε μία οικογένεια και αυτή είναι η μητέρα μας! Κάθε φορά, στο δοκιμαστικό μετά την επισκευή, μας υποσχόταν ότι θα πιάσουμε Αίγινα και θα μας πάει για μπάρμπούνα, αλλά ποτέ δεν προλαβαίναμε! Το πρώτο εισιτήριο του ΝΑΙΑΣ μετά την επισκευή κατέβαινε πρωί πρωί στο λιμάνι και το αγόραζε η ίδια. Για το γούρι... Από λεφτά; Πάντα ήταν καλά. Μας παρακαλούσε να πάρουμε προκαταβολή, πάντα εξοφλημένοι στο τέλος του μήνα. Τροφοδοσία άριστη.»

Ποιον ορισμό θα δένετε στην κόντρα;

«Δεν είναι απλώς να περάσει το ένα καράβι το άλλο, αλλά και ο ακριβής χρόνος άφιξης του πλοίου στο λιμάνι. Οι Συριανοί, για παράδειγμα, κόσμος με ναυτική παράδοση, σου ελέγχουν και το λεπτό της καθυστέρησης. Οι λιμενικοί μόλις έβλεπαν το ΝΑΙΑΣ ήξεραν την ώρα, χωρίς να κοπιάζουν το ρολόι τους.»

Έχετε τη φήμη του σκληρού κόντραδору σ' εκείνη τη γραμμή.

«Πάντα στο πέλαγος.»

Τις περισσότερες φορές κερδίζατε ή χασάτε;

«Αν πω να, μπορεί να φανεί εγωιστικό, αλλά έχω κερδίσει.»

Όταν χάνετε πώς αισθανόσασταν;

«Αρρώσταινα! Μια φορά είχα φτάσει στο σημείο να απρώχω την κουपाσσή για να απρώξω το καράβι μου, αλλά, δυστυχώς, δεν τα κατάφερα! Η σκέψη μου ήταν τι κομπινα μπορούσα να κάνω για να γλιτώσω από την προσπέραση. Η προσπέραση τότε ήταν διασκέδαση και για τους επιβάτες και για μας, αλλά πάντα χωρίς κίνδυνο. Εκείνος ο ανταγω-

Κόντρες σε κάθε στοίχημα

Με την πριγκίπισσα στην
άγνοια των Κυκλάδων και
34 χρόνια πραγματικής
θαλάσσιας υπηρεσίας

Το θρακικό ΝΑΙΑΣ

Με τον πλοίαρχο του ΜΕΛΤΕΜΙ Η Αντώνη Φωκά

Πρωτοπριλιά του 1958, σπουδαστές Σχολής Ασπροπύργου. Ο Αργύρης Σαρρής πρώτος από τους ξακλωτούς, αριστερά

Πλοίαρχος στο ΝΑΙΑΣ

Στο ΝΑΙΑΣ με τον διευθυντή της εταιρείας Μηνά Σγάλα

ΝΑΙΑΣ και πάλι και με απόλυτη ακρίβεια 08:00 για Τήνο-Μύκονο!

Ξέρετε, βοήθησα κι εγώ να γίνει πλοίαρχος! Ήμασταν σε ένα ταξίδι από Ύδρα μέχρι Σπέτσες με το ΜΑΧΗ, πλοίαρχος ήταν ο Κυριάκος, αλλά χωρίς διπλώμα. Σ' εκείνο το ταξίδι τον έπεισα να πάει να δώσει εξετάσεις. Ευτυχώς με άκουσε, πήγε και το πήρε!

Τζήμης Μαστροκόλιας.
-Αδερφός μου. Αξέχαστη ζωή. Καλός πλοίαρχος, αλλά αν δεν είχε... δέκα γυναίκες δίπλα του, του χάλγαγε η μανούβρα! Δέσπονα, μη θυμώσεις!
Χριστόφορος Κοτσουμπάς.
-Σοβαρός και καλός πλοίαρχος.»
Γιώργος Λαρζέντας.
-Αντιμετώπισε ψύχραιμα ως πλοίαρχος το ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ το οποίο εθεωρείτο τότε ως το δυσκολότερο καράβι. Εξελίχθηκε σε καλό πλοίαρχο.»

Κώστας Τζωρτζής.
-Πατριώτης μου, το τρελό παιδί της παρέας, πάντα με ρίσκο και πάντα με επιτυχία. Τότε ήταν το πιο φρόνιμο παιδί από τα άλλα τρία αδέρφια του, σήμερα που μεγάλωσε συμβαίνει το αντίθετο! Και πέρασε το μακρό του αδελφό τον Γιάννη!»
Ανδρέας Νάζος.
-Σοβαρός και καλός πλοίαρχος με πολλά ναυτικά προσόντα. Έμπειρος ναυτικός.»

Τάσος Τρέσος.
-Ένας πολύ καλός πλοίαρχος. Φτασμένος και χωρίς εγωισμούς. Έχει ταξιδέψει το δυσκολότερο, τότε, πλοίο, το ΑΙΓΑΙΟΝ, και το πήγαινε πολύ καλά στα λιμάνια.»
Ανδρέας Καπάκης.
-Συνταξιούχος σήμερα. Πολύ καλός μανουβραδός, αξιόλογος ως χαρακτήρας, ακόμα συνεχίζει να διδάσκει αρκετούς νέους καπετάνιους. Αυτός ξεκίνησε το ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΣΠΡΕΣ με τον καπτά Μάρκου.»

Συνδικαλιστές.
-Δεν ξέρω κανέναν, είκοσι χρόνια δεν είχα ελεύθερο πριωνό, πώς θα τους συναντούσα; Το γραμματέα της ΠΝΟ τον ξέρω από μακριά, σε κάποια εκδήλωση τον είδα, στη δική μας την Ένωση, όμως, γνωρίζω και τον Σταμάτη Κουράκο και τον Νίκο Κοραζάνη. Εξυπηρετεί τους συναδέλφους όπως και οι άλλοι.»

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ...

Χρηματιστήριο παίζετε;
-Όχι.»
Ούτε με μετοχές ναυτιλιακών;

-Όχι.»
Γιατί;
-Σκέφτηκα να αγοράσω κι εγώ, αλλά δεν έχω κερδίσει ούτε μου τίποτα, γι' αυτό το μελετώ πολύ. Εγώ είμαι τυχερός για τους άλλους!»
Λεφτά έχετε βγάλει από τη δουλειά;

-Όχι.»
Γιατί;
-Ήμουν, πάντα, με το σταυρό στο χέρι και όσο ξέρουν καταλαβαίνουν τι λέω. Εργαζόμουν πάντα υπέρ των συμφερόντων της εταιρείας και έτσι εξακολουθώ να δουλεύω.»

Τι αυτοκίνητο έχετε;
-Ούτε αυτοκίνητο έχω ούτε οδηγό! Να με πάνε βόλτα μου αρέσει, αλλά να οδηγώ εγώ δεν ξέρω. Δεν με συγκίνησε ποτέ το αυτοκίνητο.»

Πόσα παιδιά έχετε;
-Έναν γιο 30 χρονών και είμαι υπερήφανος. Σπούδασε στο Πολυτεχνείο μεταλλειολόγος και σήμερα είναι δημοσιογράφος σε μεγάλη εφημερίδα της Αθήνας. Δεν τον βοήθησα εγώ με γνωριμίες, μόνος του έχει κάνει ό,τι κάνει.»

Πού είναι το σπίτι σας;
-Στον Πειραιά, από τότε που έφυγα από την Ύδρα, γύρω στα σαράντα χρόνια. Πάνω από τον Ολυμπιακό, στο Πασαλιμάνι.»
Πρώστος ή κόκορας;
-Τι κόκορας; Κου-κου;»
Ολυμπιακός.
-Όχι. ΑΕΚ.»

... ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.
-Καταπληκτικός. Γιατί αυτός ενδιαφέρεται και προσπαθεί να κάνει κάτι καλύτερο.»

Κώστας Καραμανλής.
-Δεν τον έχω καταλάβει ακόμα. Πιστεύει ότι θα καταφέρει κάτι το καλύτερο, αλλά αυτό θα το αποδείξει όταν κάποτε γίνει πρωθυπουργός...»

Θα γίνει;
-Δεν ξέρω ακόμα. Αλλά, μεγάλη μου αδυναμία ήταν ο θείος του. Άριστος πολιτικός, τον αναγνώριζαν όλα τα κράτη, αυστηρός, δεν σήκωνε κουβέντα από κανέναν.»

Σημίτης.
-Δεν γνωρίζω αν για μερικά λάθη που έχουν γίνει στη διάρκεια της πρωθυπουργίας του ευθύνεται ο ίδιος ή το κόμμα του ή άλλοι ισχυρότεροι παράγοντες.»

Θυμάστε ξεχωριστά κάποιον υπουργό Ναυτιλίας;
-Δύο. Τον Μπίρη και τον Γιώτα. Βοηθούσανε πολύ τους ναυτικούς, ιδιαίτερα ο πρώτος, και ήταν σκληροί στο κεφάλαιο, ιδιαίτερα ο δεύτερος.»

Σουμάκης.
-Λόγω της επαγγελματικής ειδικότητάς του πρέπει να είναι άπειρος γι' αυτό το υπουργείο, αλλά λόγω της θέλησής του να προοδεύσει η ελληνική ναυτιλία, θα τον βοηθάνε οπωσδήποτε οι σύμβουλοί του και ιδιαίτερα οι λιμενικοί.»

Ποιους αρχηγούς του Λιμενικού θυμάστε;
-Θεοχάρης, πρώτος, Χανίδης, Πρωτοναύαρχος. Αριστείδης Παπανδρέου ο οποίος ήταν σκληρός, αλλά καλός. Και ο φίλος μου ο Μανώλης Πελοποννήσιος, ένας από τους καλούς αρχηγούς του Λιμενικού.»

Τι θα ψηφίσετε;
-Δεν πιστεύω σε κανέναν πολιτικό. Άλλωστε μία φορά έχω ψηφίσει όλα αυτά τα χρόνια, κι εκείνη τη φορά με κατέσπασε...»

Πώς αισθάνεστε για τους βομβαρδισμούς της Σεβίας;
-Η στάση του ΝΑΤΟ δεν μου αρέσει, είναι βάρβαρη. Χτυπάνε άμαχους, είναι εγκληματίες. Δεν πολεμάμε πια με τις κουμπούρες, έχουμε εξελιχθεί να καθίσουν στο τραπέζι...»

Μπαίνουμε στη Σύρο, κάπου 10 ώρες μετά τον απόπλου από την Αστυπάλαια. Είναι το μόνο λιμάνι που χαιρετάει. Σφύριζει στην Ερμούπολη. Χαιρετάει αργότερα, απέναντι από τον Άγιο Δημήτριο, πάντα στη Σύρο.

Γιατί δεν σφυρίζετε σ' όλα τα άλλα λιμάνια;

-Δεν σφύριξα...
-Δεν σφυρίζετε...
-Θα έτυχε...»

